

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 11C/58/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511206127
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Tvrdá
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2511206127.4

Rozhodnutie

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Janou Tvrdou v právnej veci navrhovateľky: P. D., J. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X., A. C. XXXX/40, občianka SR, proti odporcovi: T. F. F. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. T. J., štátny občan Egypta, t.č. na neznámom mieste, v konaní zast. opatrovníčkou F. P. R., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Trnava, o rozvod manželstva takto

r o z h o d n u t i e :

Manželstvo účastníkov P. D., J. K. a T. F. F. D., ktoré bolo uzatvorené dňa XX.XX.XXXX v A., M. T. J., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu F. Q. - H. F. B., vo zväzku H.X, ročník XXXX, na strane XXX, pod por. č. XXX sa rozvádza.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 18.05.2011 sa navrhovateľka domáhala rozvodu manželstva. Uviedla, že sa jedná o bezdetné manželstvo, ktoré uzatvorila s odporcom po vyše ročnej známosti XX.XX.XXXX v M.. Manželstvo nebolo harmonické, od 08/2009 odporcu nevidela, odporca o ňu nejaví žiadny záujem.

Na pojednávanie sa nedostavila opatrovníčka odporcu, ktorá mala doručenie predvolania na pojednávanie včas a riadne vykázané, svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnila a ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, v predmetnej veci sa nevyjadřila. Preto súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v jej neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníka konania, oboznámil sobášny list, uznesenie tunajšieho súdu č.k. 11C/58/2011-48 zo dňa 11.09.2014, ako i ostatný obsah spisu a zistil nasledovný stav veci:

Účastníci uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX v A., M. T. J.. Navrhovateľka je štátnej príslušnosti SR, odporca je štátny občan Egypta. U oboch ide o prvé manželstvo. Posledné spoločné bydlisko účastníkov bolo v Piešťanoch. Z manželstva deti nepochádzajú.

Navrhovateľka vo svojej výpovedi ako účastníčka konania uviedla, že trvalé bydlisko má stále v Piešťanoch na A. C., ale pracuje v Rakúsku od roku 2010, čiže viac času z roka sa zdržiava v Rakúsku. Býva v Rakúsku s priateľom, s ktorým spoločne hospodária, v byte, ktorý je vo vlastníctve jej priateľa. Pracuje ako upratovačka s priemerným mesačným zárobkom v čistom cca 1 000,- eur. Majetok výraznejšej hodnoty žiaden nevlastní. Spláca pôžičku mesačne po 240,- eur. Do začiatku roka 2010 bývali s odporcom v spoločnej domácnosti v Piešťanoch, spoločne hospodárili. Naposledy sa intímne stýkali cca na začiatku roka 2010. Manželstvo uzatvorili 01.12.2008. Príčinu rozvratu vidí v tom, že sa zobrali v Egypte v roku 2008 a dohodli sa, že pôjdu spolu bývať na Slovensko. Ona prišla na Slovensko v roku 2008 a asi 3 mesiace po nej prišiel za ňou jej manžel, začali sa hádať z dôvodu, že manželovi sa

tu nepáčilo a chcel, aby odišli naspäť do Egypta, s čím ona nesúhlasila a tak vznikli medzi nimi nezhody. Odporca nakoniec odišiel od nej niekde preč, bolo to začiatkom roka 2010, odvtedy o ňom nič nevie, dala ho aj hľadať, ale nikto ho nenašiel. Z manželstva deti nepochádzajú. Má jednu dcéru, tá však pochádza z iného vzťahu.

Odporca sa t.č. zdržiava na neznámom mieste, uznesením tunajšieho súdu č.k. 11C/58/2011- 48 zo dňa 11.09.2014 mu bola ustanovená na konanie opatrovníčka F. P. R., vyššia súdna úradníčka Okresného súdu Trnava.

Podľa ust. § 1 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom (ďalej len „Zákon č. 97/1963 Zb.“), účelom tohto zákona je ustanoviť, ktorým právnym poriadkom sa spravujú občianskoprávne, obchodné, pracovné a obdobné vzťahy s medzinárodným prvkom, upraviť

právne postavenie cudzincov, ako aj ustanoviť postup slovenských justičných orgánov pri úprave týchto vzťahov a rozhodovanie o nich a tým napomáhať medzinárodnej spolupráci.

Podľa ust. § 22 ods. 1 zákona č. 97/1963 Zb. zrušenie manželstva rozvodom sa spravuje právnym poriadkom štátu, občanmi ktorého sú manželia v čase začatia konania. Ak sú manželia príslušníkmi rôznych štátov, spravuje sa zrušenie manželstva rozvodom právnym poriadkom slovenským.

Podľa ust. § 38 ods. 1 zákona č. 97/1963 Zb. v manželských veciach (konanie o zrušenie manželstva rozvodom, o neplatnosť manželstva a určenie, či tu manželstvo je alebo nie je) je právomoc slovenských súdov daná, ak aspoň jeden z manželov je slovenským občanom.

V súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami mal súd za to, že je daná jeho právomoc vo veci rozvodu, pretože navrhovateľka je slovenským občanom. Vzhľadom na to, že účastníci konania sú príslušníkmi rôznych štátov, navrhovateľka je slovenským štátnym občanom a odporca je štátnym občanom Egypta, na rozhodovanie o zrušení manželstva rozvodom aplikoval súd právny poriadok Slovenskej republiky, a to konkrétne zákon č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Podľa § 18 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, v platnom znení (ďalej len Zákon o rodine) manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Podľa § 22 Zákona o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Podľa § 23 Zákona o rodine súd zisťoval príčiny, ktoré viedli k rozvráteniu manželstva. Navrhovateľka uviedla, že príčinu rozvratu vidí v tom, že sa zobraли v Egypte v roku 2008 a dohodli sa, že pôjdu spolu bývať na Slovensko, ona prišla na Slovensko v roku 2008 a asi 3 mesiace po nej prišiel za ňou jej manžel, začali sa hádať z dôvodu, že manželovi sa tu nepáčilo a chcel, aby odišli naspäť do Egypta, s čím ona nesúhlasila a tak vznikli medzi nimi nezhody, pričom odporca nakoniec odišiel od nej niekde preč, bolo to začiatkom roka 2010, odvtedy o ňom nič nevie, dala ho aj hľadať, ale nikto ho nenašiel.

Na základe vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci súd dospel k záveru, že návrh na rozvod manželstva bol podaný dôvodne. Manželstvo účastníkov je vážne rozvrátené, dlhodobo si neplní svoj účel, ktorý spočíva vo vytváraní zdravého rodinného prostredia, kde manželia žijú vo vzájomnej zhode, citovom zblížení, poskytujú s navzájom pomoc a podporu. Navrhovateľka trvala na rozvode manželstva, uviedla, že nemá záujem o obnovenie spolužitia, o odporcovi nič nevie od roku 2010 doposiaľ. Súd mal za to, že vzhľadom na intenzitu rozvratu manželstva účastníkov, poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti, tu nie je predpoklad, že by mohlo dôjsť k obnoveniu manželského spolužitia.

Súd mal v konaní za preukázané, a to z výpovede navrhovateľky, že účastníci spolu nežijú v spoločnej domácnosti do začiatku roka 2010, odvtedy sa ani intímne nestýkajú, ani spoločne hospodária. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že vzťahy medzi účastníkmi konania sú vážne a trvalo narušené, manželstvo neplní svoj účel, a preto ich manželstvo rozviedol. Pokiaľ ide o príčiny, ktoré viedli k rozvráteniu manželstva a ktoré je súd povinný v zmysle Zákona o rodine zisťovať, tieto videl súd vo faktickom ukončení spolužitia a rozdielnosti názorov na spoločný život. Po vykonanom dokazovaní mohol súd len konštatovať, že rozvrat manželstva je hlboký a trvalý, a preto v zmysle citovaného zákonného ustanovenia Zákona o rodine manželstvo rozviedol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 144 prvá veta O.s.p..

Po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a danom poučení o opravnom prostriedku sa navrhovateľka vzdala svojho práva podať voči nemu odvolanie.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave (dvojmo).

Náležitosti odvolania:

- ktorému súdu je určené
- kto ho robí
- ktorej veci sa týka
- čo sleduje
- musí byť podpísané a datované
- proti ktorému rozhodnutiu smeruje
- v akom rozsahu rozhodnutie napáda
- v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny
- čoho sa odvolateľ domáha

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Účastníci konania, ktorí sa práva podať odvolanie vzdali, toto právo nemajú.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.(§ 27 ods. 1 Zákona o rodine)

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko a zároveň si ponechal v poradí uvedené ako druhé priezvisko svoje predošlé priezvisko, môže do troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že upúšťa od používania spoločného priezviska.(§ 27 ods. 2 Zákona o rodine)